

Понавене XIII.

СТОЙЧЕ *(малко начумренъ и нищо не говори)*,
МАРГЮЛА и КЫРІАКА.

Маргюла *(подиръ малко връже милкаво)*.

Какво ты сега подкачи да са умыслеювашь? На-
прѣшь не бѣше такъвъ-зи. Види са, да си прѣста-
нѣлъ да ма обычашь като напрѣшь; може сега, да
ти ѣ влѣзла друга нѣкога въ око *(гледа на него и са
усмихва)*.

Стойчѣ *(на умъ-тъ си)*.

О, много ѣ проклета жена! Какво зела да ми
хортува! Азъ не можъ да са отървѣмъ отъ неѣ още,
че щѣ ходѣмъ да търсѣмъ другѣ!—Гледай де!...

Кыріака.

Е, може да си има и той нѣщо кат' 'сѣкы тър-
говецъ, може сега алъшь-веришь да нѣма добъръ.

Стойчѣ *(на умъ-тъ си)*.

И тѣа, вѣщица-та, не ми дава мира, иска да ма
зальгва като малко дѣте; разбирамъ гы сега азъ и
двѣ-тъ!

Маргюла.

А, доде ми на умъ, защо не му ѣ весело. Гор-
кычкый-тъ! утрѣ ще трѣгне за Свищовъ. Не са ка-